

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 6389 van 12 januari 2011
in de zaak A. 198.672/XIV-32.718**

In zake : XXXXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat P.-J. VANDEVELDE,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Bisschoffsheimlaan 36

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Edson CAPITA, van Angolese nationaliteit, op 30 december 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 51.795 van 29 november 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 5 januari 2011;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

In de uiteenzetting van het eerste middel verwijst de verzoekende partij uitsluitend naar haar verklaringen om te stellen dat deze voldoende zijn om aan te nemen dat zij voor vervolging op de vlucht is gegaan, dat die verklaringen duidelijk zijn en dat haar vrees voor vervolging zeer ernstig is. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden, dit behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de rechter ten gronde. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zou lopen, niet met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. De verzoekende partij heeft door het afleggen van een ongeloofwaardig bevonden feitenrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon onmogelijk gemaakt. In het bestreden arrest kon aldus op wettige wijze op grond van de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van de verzoekende partij tot het niet-toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus worden besloten,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op twaalf januari
tweeduizend en elf, door :

de HH. C. ADAMS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
J. CASNEUF, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.